

கருபாஸ்ஸொடு சிறு கீறல்  
(ஹைகூ கவிதைகள்)



ஆழ்வார்குறிச்சி **ப.சொக்கலிங்கம்**

வெளி  
வெளி

கருவானிலொரு சிறு கீறல்  
(ஹைக்கூ கவிதைகள்)

© ஆழ்வார்குறிச்சி **ப.சொக்கலிங்கம்**



முதல் பதிப்பு : 11 மே - 2025

(இலங்கையில் நடைபெற்ற 'தமிழ் ஹைக்கூ:  
நான்காவது உலக மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்டது)

பக்கம் : 96

ஒளியச்சு : வந்தை முருகுபாரதி

அச்சாக்கம் : எம்.வி.ஆப்செட் பிரிண்டஸ், சென்னை.

வெளியீடு : அகநி வெளியீடு

எண்: 3, பாடசாலை வீதி  
அம்மையப்பட்டு, வந்தவாசி - 604 408  
திருவண்ணாமலை மாவட்டம்  
பேசி : 94443 60421

## **Karuvaaniloru Siru Keeral**

(Haiku Poems)

© Alwarkurichi **P.Chockalingam**

First Edition : 11 May - 2025

Pages : 96

Laser Print : Vandhai Murugubharathi

Printing : M.V.Offset prints, Chennai.

Published By : Akani Veliyeedu  
No: 3, Padasalai Street, Ammaiappattu  
Vandavasi - 604 408  
Thiruvannamalai District  
Cell : 94443 60421.

**விலை: ரூ.120/-**

## படிப்போரையும் உரைத் தெய்தல்

என்.லிங்குசாமி

‘வேடன் வீட்டில் விருந்து  
கூடு திரும்பவில்லை  
பறவை.’

ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கத்தின் ‘அன்பின் நீளம் கால் முழும்’ எனும் கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து இக்கவிதை சட்டென எனை ஈர்த்தது.

மரியாதைக்குரிய, இயக்குநர் ஆர்.கே.செல்வமணி அவர்கள் மூலமாகதான் ப.சொக்கலிங்கம் என்னைச் சந்திக்க வந்தார். என்னென்னமோ பேச ஆசைப்பட்டவர் சொல்ல வந்ததைச் சொல்ல முடியாமல், தேவையற்ற தயக்கத்துடன் உரையாடினார். என்னுடைய கவிதைகள்தான் அவருக்கு மிகப்பெரிய இன்ஸ்பிரேசன் என்பதையும், நண்பர் மு.முருகேஷ் வெளியிடவிருக்கும் தன்னுடைய அடுத்த கவிதைத் தொகுப்பிற்கு நான் அணிந்துரை தர வேண்டும் என்றும் ‘கருவானிலொரு சிறு கீறல்’ எனும் தலைப்பிடப்பட்ட அந்தத் தொகுப்பு இலங்கையில் நடைபெறவிருக்கும் ஹைக்கூ மாநாட்டில் வெளியிடப்படவிருக்கிறது என்பதையும் அவரது பேச்சிலிருந்து புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

‘கத்திக் கப்பல்  
செய்ய மறுக்கிறாள் மகள்  
மீன்கள் அவளுக்குப் பிடிக்கும்.’



‘நினைவுகள்  
பூசி விடுகின்றன  
நிலைக் கண்ணாடி இழந்த ரசத்தை.’

•

‘மதிற்சுவர்கள்  
தடுக்க முடிவதில்லை  
பறவைகளை.’

•

‘நிலா  
கரையேற  
காத்திருக்கிறது சூரியன்.’

இப்படி இந்தத் தொகுப்பு முழுக்க நிறைய நல்ல  
கவிதைகளைக் காண முடிந்தது. குறிப்பாக,

‘நதிகளில் சாலை  
சாலைகளில்  
நதி.’

இக்கவிதையின் சாராம்சமும் சரி, வார்த்தைப்  
பிரயோகமும் சரி, மிக அழகு. இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள  
கவிதைகளை எல்லாம் வாசிக்கும்போது எனக்கு ஒரு  
விசயம் தோன்றியது.

ஹைக்கூ எனும் பெயரில் சமீபத்தில் நிறைய கவிஞர்கள்  
எழுதுகிறார்கள். ஆனால் அவற்றுள் பெரிதாக வீரியம்  
இருப்பதில்லை. கவிக்கோ நினைவாக நாங்கள் ஆண்டு  
தோறும் நடத்தும் ஹைக்கூ போட்டியில் வந்துசேரும்  
ஆயிரக்கணக்கான ஹைக்கூக்களில் ஐம்பது நல்ல  
ஹைக்கூக்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குள் போதும் போதும்  
என்றாகிவிடுகிறது.



பெரும்பாலானோர் வார்த்தை ஜாலங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. ஹைக்கூவின் அழகு, வார்த்தை விளையாட்டுகளில் இல்லை. நாம் பார்த்த, உணர்ந்த, கற்பனை செய்த ஒன்றைப் படிப்போருக்கும் உணரச் செய்வதில்தான் இருக்கிறது அதன் அழகு. அவ்வகையில் ப.சொக்கலிங்கத்திற்கு ஹைக்கூ நன்கு கை வருகிறது இன்னும் இவர் நிறைய எழுத வேண்டும். இவரிடமிருந்து இன்னும் நிறைய தரமான கவிதைகள் வெளிவரும் என நம்புகிறேன்.

இவர் நெல்லையைச் சேர்ந்தவர் என அறிந்தேன். நான் பெரிதும் நேசிக்கும் விக்ரமாதியன், வண்ண தாசன், வண்ணநிலவன், கலாப்ரியா போன்ற பல முக்கியமான இலக்கிய ஆளுமைகளைத் தந்த பூமி அது. அந்த ஆளுமைகளைப்போல ப.சொக்கலிங்கமும் தன் கவிதைகளால் மிளிர மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

19.04.25 ..... என்.லிங்குசாமி

கவிஞர், திரைப்பட இயக்குநர்,  
சென்னை.



## வடூவின் அர்ப்புகங்கள்

ஆருர் தமிழ்நாடன்

முகிழ்வை மலர வைக்கும் இயற்கைக் காட்சிகளையோ, அனுபவங்களையோ சந்திக்கும்போது, இலக்கியப் பாடல் வரிகள் என் நினைவில் எழுவதுண்டு. அவ்வகையில், மண் நிறம் பெறுகிற மழை நீர், 'யாயும் ஞாயும்'மை நினைவூட்டி என் உள்ளம் நனைத்திருக்கிறது.

ஆசையாய்ச் செவியுறும் மழலைகளின் மிழற்றலைக் கேட்கும் போது, வள்ளுவனின் 'குழலினிது யாழினிது' இன்பத்தில் ஊறியிருக்கிறேன். அதுபோல், சில நேரம் திரைப்படப் பாடல் சார்ந்த அனுபவங்களும் இப்படித் தலைநீட்டுவது உண்டு.

மனதைச் சில்லிப்பாக்கும் மார்கழியின் காலைப் பொழுதுகள், 'பனிவிழும் மலர்வன'த்தையும், 'மார்கழித் திங்களல்லவா?' வையும் நினைவூட்டிக் கிளர்ச்சியுறச் செய்திருக்கின்றன.

ஆகாயத்தின் மாலை நேரப் பேரழகு 'இரவும் பகலும் உரசிக் கொள்ளும்'மில் கிறங்க வைத்திருக்கிறது. எனினும் சில வருடங்களாக இவ்வகை அனுபவங்களை என் மனதிற்கு நெருக்கமான சில ஹைக்கூ கவிதைகள் அருள்வதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

பசுமைப் பூசிக்கொண்டிருக்கும் மூங்கிலையோ, மூங்கில் வனத்தையோ பார்க்கும்போது அவை அமுதபாரதியின் 'அந்தக் காட்டிலை' உள்ளே அசைத்தபடியே இசைக்கிறது.

எங்கள் பால்கனியில் கை நீட்டும் வேப்பமரத்தின் கிளை வீதிகளில், ஒற்றையாய் ஓடித் திரியும் சின்னஞ்சிறு அணில் குஞ்சு, லிங்குசாமியின் 'பழத்தை நழுவ விடும்' தன் சகோதர உறவை நினைவூட்டிப் போகிறது. எங்கள் தெருமுனை ரேசன் கடை ஊழியரின் புன்னகைக்கு இடையில், ந.முத்துவின் 'எடை குறைவாய்ப் பிறந்த குழந்தை' கையசைத்துச் சிரிப்பதும் உண்டு.

அண்மையில் எங்கள் ஊர் ஆழித்தேரின் அழகிய பெருந்திரள் அசைவுகளை, அற்றை நாள் நினைவுகளோடு தொலைக்காட்சியில் பார்த்தபோது, குடந்தை செ.ஆடலரசனின் 'எத்தனை



பேர் இழுத்துமென்ன?’ என்கிற ஹைக்கூ, உள்ளே உரத்த குரலில் எதிரொலித்தது.

சாலைகளில் பயணிக்கும்போது, எதேச்சையாய்த் திரும்பிப் பார்க்குகிறவர்களைக் காணும்போது, மு.முருகேஷின் ‘யாரோ யாரையோ’ என்கிற ஹைக்கூ, புன்னகையாய் மாறி உதட்டில் வந்து அமர்ந்துகொள்கிறது.

இப்படி என்னை மட்டுமல்ல, உலகமெங்கும் உள்ள இலக்கிய ரசனையாளர்கள் அனைவரையும், ஏதோ ஒரு வகையில் ஈர்க்கும் மகத்தான அழகியல் சக்தியாக, இன்று ஹைக்கூ மாறியிருக்கிறது. இந்த ஹைக்கூ வடிவம், ஒரு நெடிய வரலாற்றைத் தன் தலைமீது சுமந்துகொண்டுதான் நம் கண்முன் வந்திருக்கிறது.

தத்துவவெளிப்பாட்டிற்காகவே ஜப்பானியர்களின் உணர்வுத் தளத்தில் மலர்ந்த கவிதை வடிவம்தான் ஹைக்கூ. அது இன்று உலகமெங்கும் பல மொழிகளிலும் பெரும்புகழோடு பட்டொளி வீசிப் பறந்து, ஒரு பேரியக்கமாய் விரவி நிற்கிறது.

ஹைக்கூவின் இந்தப் புகழுக்கு என்ன காரணம்?

87-ன் இறுதியில் வெளியான டாக்டர் தி.லீலாவதி அவர்களின் ‘ஜப்பானிய ஹைக்கூ’ நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய கவிக்கோ அப்துல்ரகுமான், மேற்கொண்ட கேள்விக்கு இப்படி விடை பகர்கிறார்;

‘இந்தப் புகழுக்குக் காரணமுண்டு. உலகக் கவிதை வடிவங்களிலேயே ஹைக்கூவுக்கு யாரையும் மயக்கக்கூடிய வசிய சக்தி இருக்கிறது. யாரையும் படிக்கத் தூண்டும்; அதன் சின்னஞ் சிறிய மூன்றடி வடிவம் அழகான படிமங்களால் ஆழமான அர்த்த ரீங்காரங்களை எழுப்பும்; அதன் நுட்பமான வெளியீட்டு முறை பிரபஞ்சத்தின் அந்தரங்கங்களைத் திடீரெனத் திரை விலக்கிக் காட்டும்; அதன் தத்துவப் பார்வை சுண்டக் காய்ச்சிய அதன் இறுகிய மொழி நடை – எல்லாவற்றையும்விட அதன் எளிமை இவையெல்லாம் ஹைக்கூவின் ஈர்ப்புக்குக் காரணம்’ என்று அதன் நுட்பங்களை ரசித்து ரசித்துப் பாராட்டி இருக்கிறார் கவிக்கோ.



அத்தகைய புகழ்பெற்ற இந்த ஹைக்கூ வடிவத்தை 114 வருடங்களுக்கு முன்னர், 1916-இல் நம் மகாகவி பாரதி, தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அதன்பின்னர் ஏறத்தாழ 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நீள்உறக்கத்தில் இருந்த இந்த ஹைக்கூ வடிவம், 70-களில் விழித்தெழுத் தொடங்கியது. பாரதியை அடியொற்றி ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகளைத் தமிழில் சி.மணி உள்ளிட்ட சிலர் மொழிபெயர்த்த போதும், முதன்முதலில் தமிழிலேயே ஹைக்கூவை 'சிந்தர்' என்ற பெயரில் படைத்தவர், நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட கவிக்கோ அப்துல்ரகுமான் அவர்களாவார்.

அதே காலகட்டத்தில் அமுதபாரதி, அறிவுமதி, ஈரோடு தமிழன்பன் என ஏராளமான கவிஞர்கள், ஹைக்கூவைப் பல்வேறு பரிமாணங்களுடன், தமிழுக்கே உரிய கலையழகு மிளிர் ஓர் அழகிய ஆழித்தேராய்க் கட்டமைத்த நிலையில், நிர்மலா சுரேஷ், மித்ரா, மு.முருகேஷ் என ஒரு பெரும் திருக்கூட்டம் அதை இலக்கிய வீதியில் வடம்பிடித்து இழுத்ததால், இன்று ஹைக்கூவின் விசுவரூப தரிசனம் பெரும்பாலான தமிழ்க் கவிஞர்களுக்கு கிடைத்து வருகிறது. ஹைக்கூவின் ஆழங்களில் பயணிக்கும் போக்கும் இன்று பலரிடமும் காணக் கிடைக்கிறது.

அத்தகைய கவிஞர்களில் ஒருவரான ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கம், 'கருவானிலொரு சிறு கீறல்' எனும் தலைப்பில், ஒரு ஹைக்கூ திருவிழாவையே இங்கே நடத்தியிருக்கிறார். இந்தத் தொகுப்பிற்குள் கண்களால் இறங்கி நடந்தேன். இதன் ஒவ்வொரு பக்கமும் இதயத்தின் பக்கங்களை இனிதாய்ப் புரட்டுகிறது. ஆன்மீக பூமியான ஆழ்வார்குறிச்சியை இந்தத் தொகுப்பின் மூலம் ஹைக்கூ பூமியாய் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார் நம் கவிஞர்.

இவர் இயந்திரவியல் படித்தவர். அது சார்ந்த நிறுவனத் தையும் வெற்றிகரமாக நடத்தி வருகிறார். எனினும் இயந்திரத் தனம் இன்றி, இவர் கவிதைகள் இதய வீதிகளில் இலக்கிய ஊர்வலத்தை நடத்துகின்றன.

இதற்குமுன் அறுசுவைப் படையல் போல் ஆறு நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார் நம் கவிஞர். அவருடைய ஏழாவது சுரமாக இந்த நூல் நம் கரங்களுக்கு வந்து, இதயத்தில் ரீங்கரிக்கிறது.

‘கருவானிலொரு சிறு கீறல்’ என்கிற இந்த நூலின் தலைப்பு, ‘நான்காம் பிறையைக் காட்சியாக்கி, நம் மனதை வானமாய் விரிய வைத்துவிடுகிறது. மனித உடம்பில் கீறல் விழுந்தால் அதில் உதிரம் கசிந்து துன்புறுத்தலாம். வானின் மேனியில் விழும் கீறலெனில் அங்கே மெல்லிய ஒளி கசிந்து நம்மை இன்புறுத்துகிறது. இதுதான் வான் சிறப்பு.

‘நிலம் தீ நீர் வளி விசும்பொடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம்’ - என்கிற தொல்காப்பியப் பொருண்மையோடு கலந்து வளர்ந்த இதயம் நம் கவிஞருடையது. அதனால்தான் இயற்கையின் உபாசகராக மாறி, ஹைக்கூவால் வாழ்வைக் கொண்டாடுகிறார் ப.சொக்கலிங்கம்.

இவர் காணும் இயற்கைக் காட்சிகள் யாவும் இவரிடமிருந்து ஹைக்கூவாக மலர்ந்து விடுகின்றன. குளத்தில் தலை நனைக்கும் சிட்டுக் குருவியைப் பார்க்கும் கவிஞர் ப.சொக்கலிங்கம்,

‘குளித்துச் சிலிர்த்தது சிட்டுக்குருவி  
குளிக்கத் தொடங்கியது  
குளம்.’

- என்று ஹைக்கூ ஈரத்தால் நம்மையும் சிலிர்த்து வைக்கிறார்.

சிட்டுக்குருவியைக் குளிக்கச் செய்யும் குளம், அதன் ஈரச் சிறகின் சிலிர்த்தலில் மழைக்குளியல் போடுகிறதாம். இதுதான் ஹைக்கூ கவிஞரின் ஆழ்மன தரிசனம்.

இந்த ஹைக்கூவில் இருந்துகொண்டு அந்தக் குளம், நமக்குள் விதவிதமாகக் கல்லெறிந்து நீர் வட்டங்களை எழுப்புகிறது.

இவரது இன்னொரு ஹைக்கூ;

‘நாற்றுகள் ஆடிக்கொண்டிருந்தன  
சுமந்தவள்  
நடனம்.’

- என்று திகைப்பூட்டுகிறது. காலம் முழுதும் அவள் நாற்றுச் சுமையையும், சுமைதரும் வலியையும் அனுபவித்துதான் ஆகவேண்டுமா? சேற்றுச் சதங்கை கட்டிக்கொள்ளும் அவளது கால்கள் ஆடக் கூடாதா என்ன?



அவள் ஆடவேண்டிய நடனத்தை நாற்றுக்கள் ஆடுகின்றன என்றால், அவை அவளது நடனத்தை ஒளிபரப்புகின்றனவா? இல்லை, அவளது மனதின் நடனத்தை தன் பச்சை உடம்பால் உன்னதமாக மொழிபெயர்க்கின்றனவா? என்றெல்லாம் ஆசைக் கேள்விகள் அரும்புகின்றன. கூடவே நாற்றின் நளிணம், நம் மனச்செவியில் அவளை ஒப்பிக்கவும் செய்கிறது. இப்படி இவரின் ஹைக்கூ, சின்னச் சின்ன ஆச்சரிய மத்தாப்புகளையும் பதமாய்ப் பற்ற வைக்கிறது.

மணலால் கயிறு திரிப்பவர்களை அரசியல் மேடைகளில் அதிகம் பார்க்க முடியும். நம் கவிஞரோ, மணல் கொண்டு அழகிய பாலமொன்றை இந்த ஹைக்கூவால் எப்படிக்கட்டுகிறார் பாருங்கள்.

‘கட்டி முடிக்கப்பட்டது  
ஆற்றுப்பாலம்  
பக்கத்து மாநில மணலில்.’

அண்டை மாநிலங்கள், தவித்த வாய்க்குத் தண்ணீர் கூடக் கொடுக்க மறுத்து அடம்பிடிக்கும் காலத்தில், இந்த ஹைக்கூ மாநிலங்களுக்கிடையில் நல்லிணக்கப் பாலத்தைக் கட்டுவதைப் பார்க்கும்போது, இனம் புரியாத பரவசம் ஏற்படுகிறது. ஓர் அரசியல் குரல், ஹைக்கூவின் புண்ணியத்தில் இலக்கியக் குரலாக இங்கே உருமாறி இருப்பது உவப்பைத் தருகிறது.

பொதுவாக படைப்பாளனின் பார்வையில், அவனது உயரத்தையும் ஆழத்தையும் அளக்க முடியும். அவ்வகையில் கவிஞர் ப.சொக்கலிங்கத்தின் கீழ்க்கண்ட இந்த ஹைக்கூ, அவருடைய செவ்வியல் மாண்பைச் சிறப்பிடன் உணர்த்துகிறது.

‘ஏற்றத் தாழ்வுகள்  
ஒளிந்திருந்தன  
ஏரி.’

அட்டா, பூமியின் சகிக்க முடியாத ஏற்றத் தாழ்வுகளைத் தனது சமன்மைத் தண்ணீரால் ஒளித்து வைக்கும் கவிஞரின் இந்த ஏரியைப் பார்க்கும்போது, நீர் நிலைகளுக்குள் இப்படியொரு சித்தாந்தம் மறைந்திருப்பது புலனாகிறது. சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை மறைக்க, இப்படியொரு ஏரியோ கடலோ நமக்குக் கிடைக்காதா என்கிற ஏக்கமும் நெஞ்சுக்குள் விம்முகிறது.



நீர் நிலைகளின் மீது அதீத காதல் கொண்டவர் நம் கவிஞர் என்பதை இவரது பல ஹைக்கூ கவிதைகள் எடுத்துரைக்கின்றன. அப்படியான இன்னொரு ஹைக்கூ இது;

‘காற்றின் வருடல்  
விழித்தது  
ஏரி.’

அமைதியான ஏரியைக் காற்று வருடி வருடி விழிக்க வைக்கிறது என்கிறது நம் கவிஞரின் காதல் பார்வை. சலசலக்கும் நீர் நிலைகளை, விழிப்பு நிலையில் இருப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்கிறது கவிஞரின் இந்த நீரியல் கோட்பாடு. இப்படியான புதிய நோக்குகளை இவர் ஹைக்கூ கவிதைகள் தேக்கி வைத்திருப்பது, நம் மனதில் மகிழ்ச்சி அலைகளை உருவாக்குகிறது.

‘நதிகளில் சாலை  
சாலைகளில்  
நதி.’

- என்கிற இன்னொரு நீர் நிலைக் கவிதையும் சமூக அவலத்தை மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறது. நதிகளைத் தூர்த்து சாலைகளாக ஆக்குவதால், அதில் பெருகிய நீர், சாலைகளில் பயணித்து, அவற்றை நதிகளாக்குகிறது என்பது நம் கவிஞரின் அதிரடிச் சித்தாந்தம்.

மனிதர்கள் வன விலங்குகளின் வாழ்விடங்களை ஆக்கிரமிப்பதால், அவ்விலங்குகள் மனிதர்களின் வசிப்பிடங்களை ஆக்கிரமிக்கத் துடிப்பது, இங்கே ஒப்பு நோக்கத்தக்க உண்மையாகும்.

பூக்களையும் வண்ணத்துப் பூச்சிகளையும் கொண்டாடாத கவிஞர்கள் இருப்பது அரிது. நம் கவிஞரும் இவற்றைக் கொண்டு வரைந்த ஹைக்கூவின் அழகைப் பாருங்கள்;

‘பூந்தோட்டத்தில் ஓவிய வகுப்பு  
காற்றில் வரைந்து கொண்டிருந்தன  
வண்ணத்துப்பூச்சிகள்.’

கவிஞரின் கைவண்ணத்தில், பூந்தோட்டம்; ஓவிய வகுப்பறையாய் மாற, அங்கே ஓவியம் பயிலும் மாணவர்களாக;



வண்ணத்துப்பூச்சிகள் சிறகடிக்கின்றன. கவிஞர் காட்டும் இந்த இயற்கையின் கல்வித் திட்டம், நமக்கு நிறைய கற்றல் அனுபவத்தையும் போதிக்கிறது.

எல்லாவற்றையும் கலைத்துப்போட்டு விளையாடும் காலத்தை, நம் கவிஞர், இங்கே மூன்றே மூன்று சொற்களால், ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கும் அழகைப் பாருங்கள்.

‘அம்மி  
மேல்  
மிக்ஷி.’

இதில், அம்மி என்பது கடந்த காலம். மிக்ஷி என்பது நிகழ்காலம்.

கடந்த காலத்தின் மேல், இங்கே மிக்ஷியாக நின்று கொண்டிருக்கிறது நிகழ்காலம். இதுபோன்ற அர்த்தம் மிகுந்த அரூப தரிசனத்தையும் உற்சாகமாக உருவாக்கிக் காட்டுகிறார் கவிஞர்.

இப்படியாக, இந்தத் தொகுப்பில் இருக்கும் அத்தனை ஹைக்கூவும் ஏதோ ஒருவகையில் நம்மைக் கொள்ளையடிக்கும் நிலையில், கீழ்க்கண்ட இந்த ஹைக்கூவுக்குள் இருக்கும் மிருதுத்தன்மை, நம் மனதை, வலிமையாக அடித்துத் தன்பக்கம் சாய்த்துக்கொள்கிறது.

‘மலர்ந்த களைப்பு  
வியர்த்துப் போயிருந்தன  
இதழ்கள்.’

தான் மலருவதற்காக எடுத்துக்கொண்ட பிரயத்தன உழைப்பால், மலர்களின் இதழ்கள் வியர்த்திருக்கின்றன என்று சொக்க வைக்கிறார் ப.சொக்கலிங்கம்.

இந்த ஹைக்கூவை தரிசித்த விழிகள், இனி எந்த ஈர மொக்கினைப் பார்த்தாலும், தான் மலர்வதற்கான உழைப்பை அது பொத்தி வைத்திருப்பதாகவே தோற்ற மயக்கம் தரலாம். இது தோற்ற மயக்கம் என்றாலும் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை ஆழ்வார்குறிச்சியார் தந்திருக்கும் வெற்றி மயக்கமாகவே இருக்கும்.



தொடக்கத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டதுபோல் இவர் இயற்கையின் உபாசகராக இருப்பதால், இவருடைய ஹைக்கூ கவிதைகளில், நீல வானம், நிலா, சூரியன், நட்சத்திரங்கள், பிறை, மேகம், இருள், ஒளி, கடல், காற்று, ஏரி, குளம், புயல், சிட்டுக்குருவி, புறாக்கள், மின்மினிப்பூச்சி, இலைகள், அரசமரம், கொன்றை மரத்தடி, செம்பருத்தி, ஊசியிலை மரங்கள், பூந்தோட்டம், சூரியகாந்தி, வயல்கள், நெல்மணிகள், மீன்கள், மழைத்துளிகள், நாற்று, வயல் என இயற்கை சார்ந்த படிமங்களே அதிகம் காட்சி தருகின்றன.

சிறந்த ஹைக்கூவுக்கு அரிதார வார்த்தைகளோ, நிஜத் தோடு கண்ணாமூச்சி ஆடும் கற்பனைகளோ, வலிய உருவாக்கும் உருவகங்களோ தேவையில்லை. இயற்கையின் மாய அழகையோ, தத்துவத்தின் மலர்ச்சியையோ, சமூகம் சார்ந்த கோப தாபங்களையோ, ஒப்பனையில்லாமல் அப்படியே இறக்கி வைத்தாலே, ஹைக்கூவிற்கு அதீத ஈர்ப்பு சக்தி வந்துவிடும். இதைத்தான் இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு ஹைக்கூவும் உடைத்துச் சொல்கிறது. எனினும் ஒரு சில ஹைக்கூக்களில் சொற்கள் இன்னும் கொஞ்சம் இறுகிச் சுண்டினால், அவற்றின் சுவை பன்மடங்காகும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இந்தத் தொகுப்பின் மூலம் 'கருவானிலொரு சிறு கீறலை' நம் கவிஞர் உருவாக்கினாலும், அதன் வழியே பேரின்ப அனுபவம் பெருக்கெடுத்து வழிகிறது. காதலையும் இயற்கையையும் ரசிக்காதவர்கள் கூட, கவிஞர் ப.சொக்கலிங்கத்தின் ஹைக்கூ கவிதைகளைக் கண்டால்,

சுகானுபவத்தில் சொக்கிப்போவார்கள். ஏனெனில், அவர் எழுதி இருப்பது, நம்மைச் சுற்றி நங்கூரம் அடித்திருக்கும் வாழ்வின் அற்புதங்களை.

16.04.2025 -----அன்பான வாழ்த்துகளோடு,

இணை ஆசிரியர்,  
'இனிய உதயம்' இலக்கியத் திங்களிதழ்,  
சென்னை.

**ஆளுர் தமிழ்நாடன்**



## குறையுச்சுப் பூதி அன்பின் வண்ணங்கள்

மு.முருகேஷ்

‘ஹைக்கூ நால்வர்’ என ஜப்பானியர்களால் கொண் டாடப்பட்டவர்களுள் ஒருவர் யோஸா பூஸன்.

16-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மட்சுவோ பாஷோ முன்னெடுத்த ஹைக்கூ வடிவக் கவிதைகள், இளைஞர்கள் மத்தியில் புதிய எழுச்சியை உண்டாக்கின. ரென்காவிலிருந்து கிளைத்த மூவரி ஹைக்கூவானது காலப்போக்கில் ஜனரஞ் சகமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் படைக்கப்பட்டன. ஜென் தத்துவ வெளிச்சத்தினூடே ஹைக்கூவை கொண்டு சென்ற வர்களுக்கு இத்தகைய போக்கு ஏற்படையதாக இல்லை.

18-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வெகுசன ரசனையில் மாற்றத்தை உருவாக்கி, ஹைக்கூவை அதன் கலாபூர்வமான அழகியல் பார்வையுடன் படைக்கும் முயற்சியைத் தீவிரமாக முன்னெடுத்தவர் யோஸா பூஸன்.

தென்சீனாவின் ஓவியக்கலையை ஜப்பானுக்கு அறிமுகப் படுத்திய பூஸன், பாஷோ அறிமுகப்படுத்திய ஹைகை வகை கவிதைகளைப் படைப்பதில் முன்னோடியாக விளங்கினார்.

ஈர மனதின் வெளிப்பாடாய் மெல்லிய தன்னுணர்வையும், ஓவியத்திற்கான காட்சியழகையும் ஹைக்கூவில் புகுத்தி, கவிதைகளைப் படைத்த பூஸன் ‘பாஷோவுக்குத் திரும்புவோம்’ எனும் முழக்கத்தை முன்னெடுத்தார்.

செட்சு மாகாணத்திலுள்ள கெமா என்ற ஊரில் பிறந்த பூஸன், தனது இருபதாவது வயதில் டோக்கியோவுக்கு குடி பெயர்ந்தார். பாஷோவைத் தனது குருவாக ஏற்றுக்கொண்ட பூஸன், பாஷோவின் கட்டுரைகளைத் தேடியெடுத்து, அவற்றிற்கு கீழே சில ஹைக்கூ கவிதைகளையும், ஓவியங்களையும் வரைந்து வைத்தார்.



எது நடந்தாலும் அதீத உணர்ச்சியுடன் செயலாற்றிய பூஸன், சிற்றுயிர்கள் மீதான நேசத்தையும் தனது கவிதைகளில் குழைத்துப் பூசினார். பூஸனின் புகழ்மிக்க ஹைக்கூ கவிதை களில் ஒன்று;

‘கடுங்குளிர்  
என் அண்டை வீட்டு நண்பன்...  
எப்படி இருப்பானோ?’

வண்ணங்களைக் கொண்டு ஓவியம் தீட்டுவதைப் போலவே, சொற்களைக் கொண்டு கவிதை ஓவியம் தீட்டுவதில் வல்லவராக விளங்கிய பூஸன், வண்ணங்களின் பெருங்காதலராக அறியப்பட்டார்.

‘இளம் பச்சை இலைகள்  
வெண்ணிற நீர்  
மஞ்சள் பார்லி.’

பூஸனின் வண்ணக்காதலுக்கு இந்த ஹைக்கூ ஒன்றே போதும்.

ஒருமுறை பூஸனைச் சந்திக்க இளைஞரொருவர் வந்தார். தான் எழுதிய கவிதையொன்றைப் பூஸனிடம் காட்டினார். அதைப் படித்துவிட்டு, கவிதையைத் திரும்பவும் கொடுத்த பூஸன், எதுவுமே சொல்லாமல் இருந்தார்.

தன் கவிதை குறித்து பூஸன் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பிய இளைஞர், பூஸனின் முகத்தையே ஆர்வத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மெல்லிய புன்னகை ஒன்றை வெளிப்படுத்திய பூஸன், “ஹைக்கூ ஒன்றை வாசிக்கும் போது, தன்னை வாசிக்கிற வாசகனோடு ஹைக்கூ பேசும்படி எழுத வேண்டும்” என்றார்.

பூஸன் சொன்னதன் அர்த்தம் அந்த இளைஞருக்குப் புரிந்தது. முகத்தில் ஒளி பரவ, பூஸனை வணங்கிவிட்டு, விடை பெற்றார் அந்த இளைஞர்.

ஜப்பானியக் கவிதை ஆய்வாளர்களால் ஓவியக்கவி (Buson, The Artist and Poet) என்ற புகழ்ப்படுகிற பூஸன் (1716–1784)



இறந்து 240 ஆண்டுகள் கடந்தோடிவிட்டன. இன்னமும் காலத்தை வென்று வலம்வந்து கொண்டிருக்கின்றன பூஸனின் ஹைக்கூ கவிதைகள்.

சென்ற ஆண்டு (2024) மதுரையில் நடைபெற்ற 'தமிழ் ஹைக்கூ: மூன்றாவது உலக மாநாட்டில்' வெளியிடப்பட்ட ஹைக்கூ கவிதை நூல்களுள் கவிஞர் ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கத்தின் 'அன்பின் நீளம் கால் முழம்' எனும் நூலும் ஒன்று.

செவ்வக வடிவிலான இந்நூல், ஒரு பக்கத்திற்கு கவிதை, இன்னொரு பக்கம் ஓவியம் என ஹைக்கூவிற்கே உரித்தான அழகோடு வெளியானது. அழகியல் பார்வையுடன் அன்பில் தோய்ந்த ஹைக்கூ கவிதைகளைத் தனது முதல் ஹைக்கூ நூலிலேயே ஏராளமாகப் படைத்திருந்த கவிஞர் ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கம், எனக்குப் பிடித்த கவிஞர்களுள் ஒருவராகிப் போனார்.

எப்போதாவது செல்பேசி வழி உரையாடிக் கொள்வதும், இலக்கிய நிகழ்வுகளில் சந்தித்துக் கொள்வதுமாக எங்கள் நட்பு தொடர்ந்தது. 'இலங்கையில் நடைபெறவுள்ள நான்காவது ஹைக்கூ மாநாட்டில் எனது ஹைக்கூ நூலொன்றை வெளியிட லாமென்று நினைக்கிறேன்' என்று கவிஞர் சொன்னபோது, என் மனம் பூரித்துப்போனது.

'கருவானிலொரு சிறு கீறல்' எனும் கவிஞரது இரண்டாவது ஹைக்கூ நூலிலுள்ள 70 கவிதைகளையும் வாசித்து முடித்த கணத்தில் எனக்குள் 'ஓவியக்கவி' பூஸனின் நினைவுகளே நிழலாடின.

இந்நூலிலுள்ள பெருவாரியான கவிதைகள், காட்சிகளின் வழியாக வாசக மனதில் சித்திரங்களைத் தீட்டிப் போகின்றன. அவை வெறும் சித்திரங்களாக மட்டுமே சுருங்கிவிடாமல், வாசக மனதை விரிய வைத்து, அதில் கொஞ்சம் அன்பின் வண்ணத்தையும் குழைத்துப் பூசிவிடுகிற கவிதைகளாக இருப்பது கண்டு பெரிதும் மகிழ்ந்தேன்.

‘குளித்துச் சிலிர்த்தது சிட்டுக்குருவி  
குளிக்கத் தொடங்கியது  
குளம்.’

என்னை வெகுநேரம் ஆழ்ந்த யோசனைக்கு அழைத்துப் போன கவிதையிது. மேலோட்டமான பார்வைக்கு இது சாதாரணமானதொரு காட்சிதான். குளத்தில் மூழ்கி எழுந்ததும் சிட்டுக்குருவியொன்று உடலைச் சிலிர்த்துக் கொள்வதும் இயல்பாக நிகழக்கூடிய செயலே. இதை அப்படியே சொல்லி விட்டால் மட்டும் கவிதையாகாது. கவிதையின் கடைசி இரு வரிகளிலிருந்து தான், இந்த கவிதையே உயிர்த்தெழுகிறது என்று சொல்வேன். ‘குளிக்கத் தொடங்கியது / குளம்’ எனும் இரு வரிகளின் பலத்தில் இந்தக் கவிதை கம்பீரமாக எழுந்து நிற்கிறது. சில நிமிட சிந்தனைக்குப் பிறகே, ‘அபாரம்’ என்று சொல்லி குதூகலித்தேன். ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகளுக்கு நிகரான அசல் ஹைக்கூ இது என்பதில் தமிழ்க் கவிஞர்களும் பெருமை கொள்ளலாம்.

பெண்கள் பூச்சுடிக் கொள்வதைப் பற்றி காலங்காலமாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும், கவிதையென்பது எழுத எழுதத் தீர்ந்துபோவதில்லை; புதிது புதிதாகச் சிந்தனைகளை எழுப்பிக்கொண்டே போவதுதான் ஒரு நல்ல கவிதைக் கான முதன்மை அடையாளம். அப்படியானதொரு ஹைக்கூ;

‘சூரியகாந்தி சூடிச்சென்றாய்  
தொடர ஆரம்பித்தது  
சூரியன்.’

காதலன் பின்தொடர்வது காதலிக்காகவா, சூரியன் பின் தொடர்வது சூரியகாந்திப் பூவுக்காகவா என்கிற கேள்விகளைப் புறந்தள்ளி, ‘எல்லா விசைக்கும் எதிர்விசை ஒன்று உண்டு’ எனும் நியூட்டனின் மூன்றாவது விதிக்கு நெருக்கமாக வாசகனைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தி விடுகிறது இந்தக் கவிதை.

பூத்தலென்பது பூவின் குணம். யாருக்காகப் பூக்கிறோம், யார் நம்மைப் பறிக்கப் போவது? என்கிற குழப்பங்கள் ஒருபோதும் பூக்களுக்கில்லை. தன்போக்கில் பூத்துக்குலுங்குவது பூக்களுக்கே



வாய்த்த பேரழகு. அந்தப் பேரழகின் ஒரு துளியும் சிதறாமல் அப்படியே ஹைக்கூவில் கொண்டுவந்து சேர்த்துள்ளார் கவிஞர் ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கம்.

‘பறித்து தூர எறிபவரைக்  
கண்ட போதிலும்  
மறுபடி பூத்தது செம்பருத்தி.’

நிலா பார்த்தல் என்பது ஜப்பானியர்களின் கலாச்சாரத்தில் மிக முக்கியமான நிகழ்வாகும். இதனை ‘மன்ஷித்’ என்று சொல்வர். நிலவின் ஒளியும், அதன் அமைதி தவழும் தோற்றமும் அதைப் பார்ப்பவர்களின் வாழ்வில் அழகையும் அமைதியையும் உண்டாக்குமென்பது ஜப்பானியர்களின் நம்பிக்கை.

கருமேகங்களுக்கிடையே ஒளிந்திருக்கும் நிலவைப் பார்த்த படி தியானம் செய்வதும், எவ்விதமான புறச் சிந்தனைகளும்ற்று நிலவைப் பார்த்தபடியே அமைதியாக அமர்ந்திருப்பதும் சிலருக்குப் பிடித்தமான செயலாகும். நிலா பார்த்தல் என்பதை வானியல் நோக்கிலான செயல்பாடாகச் செய்யாமல், நிலவை அழகின் வடிவமாகவும், அமைதியின் ஓர் அடையாளமாகவும் பார்க்கும் ஜப்பானியர்களின் பண்பு நலனை அவர்களது ஹைக்கூ கவிதைகளிலும் பல்லாயிரம் நிலாக்களாக நம்மால் தரிசிக்க முடிகிறது.

‘நிலாவையும் வானத்து மீனையும் காற்றையும் நேர்பட வைத்தாங்கே...’ என்று மகாகவி பாரதியையும், ‘நிலா என்று காட்டுகின்றாய் ஒளிமுகத்தை...’ என்று புரட்சிக்கவிஞர் பாரதி தாசனையும், ‘என்னருமைக் காதலிக்கு வெண்ணிலாவே...’ என மக்கள் கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தையும், ‘ஆயிரம் நிலவே வா..’ என புலவர் புலமைப்பித்தனையும் பாட வைத்ததும் இந்த நிலா தானே..! ‘நிலா பார்த்தல்’ என்றொரு கவிதை நூலினைக் கவிஞர் வண்ணதாசனும், ‘நூறு நிலா’ எனும் தலைப்பில் நிலா பற்றிய நூறு ஹைக்கூ கவிதைகளை ஓவியக்கவிஞர் அமுதபாரதியும் எழுதியுள்ளனர்.

காதலைப் பாடாத கவிஞர்கள் இல்லை என்பதைப் போலவே, நிலவைப் பாடாத கவிஞர்களும் தமிழில் இல்லை

யெனலாம். நிலாவைப் பற்றி கவிஞர் ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கம் எழுதியிருக்கும் ஹைக்கூ ஒன்று, என்னை ரொம்பவும் ஈர்த்தது.

பூமிக்கும் நிலவுக்குமான சராசரி தூரம் 3,84,403 கி.மீ., என்கிறது அறிவியல். பூமியை நிலவானது சுற்றி வரும்போது அதன் தூரம் மாறிக்கொண்டேயிருக்கும். பூமியிலிருந்து வெகு தூரத்தில் நிலவு இருக்கும்போது அதனை 'அபோஜி' என்றும், மிக அருகில் இருக்கும்போது 'பெரிஜி' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பூமிக்கும் நிலவுக்குமான தூரத்தை 'சந்திர தூரம்' என்றழைப்பதும் எவ்வளவு பொருத்தமுடையது.

அமெரிக்காவின் மாஸ்ஸாகூசெட்ஸ் மாநிலத்தின் நகரமாக விளங்குவது பாஸ்டன் நகரமாகும். ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பழமையான நகரங்களில் ஒன்றான பாஸ்டனுக்கும் சென்னைக்குமான தூரம் 13,182 கி.மீ. சரி, இப்போது எதற்காகப் பாஸ்டன் நகரைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்..? இங்கே நான் பாஸ்டனைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு கவிஞர் ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கம் எழுதியிருக்கும் ஹைக்கூ ஒன்றே காரணம்.

'சென்னையில்  
என்னைத் தேடிக்களைத்த நிலா  
புன்னகைத்தது பாஸ்டனில்.'

'எங்கே ரொம்ப நாளாகக் கவிஞரைக் காணாமே..!' என்று நாங்கள் தேடிக்கொண்டிருக்கையில், பாஸ்டன் நகரிலுள்ள தனது மகள் வீட்டிலிருக்கும் கவிஞரை இந்த நிலா எப்படியோ தேடிக்கண்டுபிடித்து விடுகிறது. கூடவே ஓர் அழகான புன்னகையையும் பூக்கிறதல்லவா... அதுதானே கவிதைக்கு அழகு சேர்க்கிறது. என்னை மிகவும் ரசிக்க வைத்த கவிதைகளுள் முதலிடம், இந்த நிலா கவிதைக்கே.

சமூக நடப்புகள் சார்ந்த நிகழ் பதிவுகளைக் கவிஞர் குறைவாகவே எழுதியிருக்கிறார் என்றாலும், அவை நிறைவான கவிதைகளாக மலர்ந்துள்ளன. அதிலொரு மலரிது;

'மழலைப்பள்ளி மைதானமாய் வயல்  
ஆட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தன  
காற்றும், நாற்றும்.'



வெள்ளாமை பொய்த்துப்போன நிலங்களெல்லாம்  
இன்றைக்கு வீட்டுமனைகளாய் மாறி வருகின்றன. மனிதர்கள்  
வாழ்வதற்கு வீடுகள், பணி செய்ய அலுவலகங்கள் தேவை  
தான். ஆனாலும் வீட்டிலும் அலுவலகத்திலும் பசியோடிருக்க  
யாரால் முடியும்..?

விளைநிலங்கள் விலைமனைகளாக மாறிவருவது நானைய  
உணவுப் பற்றாக்குறைக்கான எச்சரிக்கை அறிகுறி என்பதை  
என்றைக்கு நாம் உணரப்போகிறோமோ தெரியவில்லை.  
ஆனாலும், வயல்வெளியொன்று பள்ளியின் விளையாட்டு  
மைதானமாகி, அதில் குழந்தைகள் ஆட்டம் போட்டுக்  
கொண்டிருப்பதைக் 'காற்றும் நாற்றும்' என ஓசையழகோடு  
சொல்லிய விதத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

தமிழில் ஹைக்கூ எனும் ராஜபாட்டையில் வலம்வரும்  
கவிஞர்களில் தனக்கென தனி மொழிநடையோடும், இயற்கை  
மீதான பெருநேசத்தோடும் எழுதிவரும் அன்புக்கவிஞர்  
ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கம், தனது முதல் ஹைக்கூ நூலில்  
அன்பின் நீளத்தை அளந்தார். இந்த இரண்டாவது நூலில்,  
கருவானிலிருக்கும் சிறு கீறலையும் கூர்ந்து நோக்கியுள்ளார்.  
ஐப்பானிய ஓவியக்கவி பூஸனைப்போல் அழகியல் பூசிய  
சித்திரக் கவிகளைத் தமிழ் இலக்கியத்தியத்தில் படைத்துவரும்  
கவிஞர் ஆழ்வார்குறிச்சி ப.சொக்கலிங்கத்திடமிருந்து இன்னும்  
நிறையவே எதிர்பார்க்கின்றேன்.

கவிஞரது பார்வையும் கவிப்புலமையும் விரிய விரிய...  
வானம் மட்டுமென்ன வசப்படாமலா போய்விடும்?

என் நெஞ்சம் நெகிழும் கனிந்த வாழ்த்துகள்... கவிஞரே!

14.04.2025 .....மு.முருகேஷ்

முதுநிலை உதவி ஆசிரியர்,  
'இந்து தமிழ் திசை' நாளிதழ்,  
சென்னை - 600 002.

## தமிழ்ப் பயணத்தின் வலிப்பு... வலிப்பு... வலிப்பு...

எம் தமிழ்ப் பயணத்தின் தொடர்ச்சியாய், என் ஏழாவது கவிதைத் தொகுப்பு 'கருவானிலொரு சிறு கீறல்' எனும் தலைப்பில், என் இரண்டாவது ஹைக்கூ தொகுப்பாகத் தங்கள் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்நூலுக்கு, தமிழ் திரையுலகின் ஆளுமைமிக்க இயக்குநரும் ஹைக்கூ கவிஞருமான என்.லிங்காமி அழகானதொரு வாழ்த்துரையை வழங்கியிருக்கின்றார். அவருக்கு என் அன்பான நன்றி.

இலக்கிய ஆளுமை கவிஞர் ஆரூர் தமிழ்நாடன் அவர்கள் ஆழமானதொரு அணிந்துரையை வழங்கியுள்ளார்கள். கவிஞர் ஆரூர் தமிழ்நாடன் அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

முன்னுரை எழுதிக் கொடுத்து, தன் அகநி வெளியீடாக, 11.05.2025 அன்று கொழும்புவில் நிகழவுள்ள நான்காவது உலக ஹைக்கூ மாநாட்டில் வெளியிட பேருதவி செய்த ஹைக்கூ கவிஞர், இந்து தமிழ் திசை நாளிதழின் முதுநிலை உதவி ஆசிரியர், பால சாகித்திய புரஸ்கார் விருது பெற்ற கவிஞர் மு.முருகேஷ் அவர்களுக்கு என் மனமுவந்த நன்றி.

கவிதைகளுக்கேற்ப ஓவியங்களைப் பொருத்தமாகத் தேர்ந்தெடுத்த வந்தை முருகுபாரதி அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

ஹைக்கூ என்பதன் பொருள் துவக்கம். இந்த 'கருவானிலொரு சிறு கீறல்' நூலில் எழுபது துவக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளேன், வாசிக்கிறவர்களின் சிந்தனைச் சிறகடித்துப் பறந்திட வேண்டுமென்கிற ஆவலோடு.

தொடரட்டும் நம் தமிழ்ப் பயணம்... பேரன்பும், பெருமகிழ்ச்சியும் தழைத்தோங்கிட!

19.04.2025 -----ஆழ்வார்குறிச்சி **ப.சொக்கலிங்கம்**  
சென்னை - 600 107





ஒந்தால்...

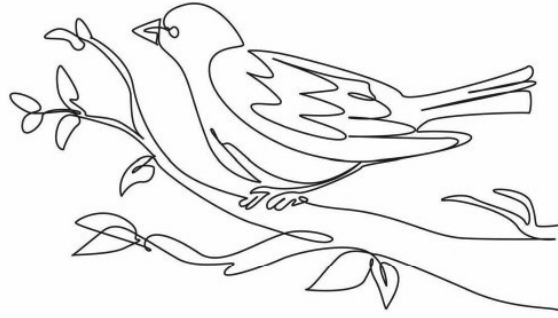
-----  
எஞ்சியிருக்கும் தியானத்தை  
சமர்ப்பணம்.





- ❖ இலைகள் முழுக்க மரமெழுதிய கவிதைகள்  
காணாது போயிருந்தன  
புயல் ரசித்த பக்கங்கள்.





- ❖ அரவமற்ற காடு  
விழித்திருந்தது  
ஒற்றைப் பறவை.



- ❖ குளித்துச் சிலிர்த்தது சிட்டுக்குருவி  
குளிக்கத் தொடங்கியது  
குளம்.

